

hvad der vedkom denne Bestyrelsesgrene, saavel for Hæren som for Flaaden i een Haand, og denne Haand skulde være Artillerichefens. Det staaer i Møbsætning til, hvad Marineministeriet har foreslaaet, idet man har tænkt sig, at den videnskabelige Deel blev lagt i den særlig technisk uddannede Autoritets Haand, nemlig Artillerichefens, medens det, hvortil der fordres nautiske Kundskaber, vedblivende skulde ligge i saadanne Mænds Haand, der havde nautiske Kundskaber og altsaa vare bedst istand til at røgte dette Kald. Der er imidlertid en Omstændighed, som efter min Mening ved disse Udtalelser er forbigaaet, nemlig at en ikke ringe Deel af det Skjts, Nutiden har tilveiebragt, ikke skylder det militære Artilleri sin Tilværelse. Det er fremgaaet fra Ingenieurer, Mænd, som staae udenfor de militære Fag, og jeg kan endog sige, at den vigtigste og største Deel af Bevæbningen af de Skibe, der repræsentere Nutiden i vor og i andre Mariner, nemlig Pantserstibene, er bevæbnet med Skjts, der ikke har det militære Artilleri til Udgangspunkt. Det er Armstrongskanoner, der anvendes, ikke alene i vor, men i flere andre Mariner. Om disse Kanoner henbender man sig til visse Firmaer; man bestiller og kjøber dem, og de ligge aldeles udenfor Omraadet af de Autoriteter, som man her særlig har for Øie, nemlig Chefen for det militære Artilleri. Dette Materiel har en særegen Form. Det er fremkommet ad Erfaringens Vej, idet Prøver have vist den hensigtsmæssigste og bedste Maade at forme det paa, og man har opnaaet Resultater, som almindelig anerkjendes, og som det skylder sin Udbredelse. Man kan saaledes ikke om dette Skjts sige: Paa den og den Maade maa vi disse Kanoner modificerede. Man vil vanskeligt faae dette udført. Det er ligefrem en Handelsartikel, en Gjenstand, som man kjøber, og som saadan ligger den ligefrem i Omraadet af den Branche af Støtatsens Bestyrelse, som har med Anskaffelsen at bestille. Ved nu at lægge det over i Artillerichefens Haand gjør man et Brud paa den ledende Tanke. Det er ubelukkende en Anskaffelsesfag, og det forekommer mig derfor, at der er en Tilskyndelse tilstede til ikke at lade dette særegne Forhold uberørt. Af det ærede Medlem

for Viborg Amts Ste. Valgkreds (Værtelsen) er der blevet anbefalet et Endringsforslag om en større Udrustning i Marinen og i Forbindelse dermed, at man samtidig burde forøge Antallet af det indkaldte Mandskab, for derved at tilveiebringe større Lighed med Hensyn til Værnepligtens Udvøelse. Jeg kan forene mine Ønsker med hans i saa Henseende, og fra Marinens Side er der Intet til Hinder for at indkalde større Mandskab. Men samtidig skal jeg gjøre opmærksom paa, at med en Indkaldelse af 600 Mand aarlig, som jeg igaar omtalte, vil den Besætning, som behøves til Marinens Skibe, være completeret med 8 Mars Mandskab, altsaa med hele Linjens Mandskab, hvilket har givet mig Anledning til at tiltræde det foreliggende Forslag. Med en aarlig Udskrivning af 600 Mand vil altsaa det Mandskab være tilstede, der er nødvendigt for den forøgede Udrustning, og seer man hen til, at det ikke alene er Værnepligtige, vi have ombord i Skibene, men dertil Mand af Søvullen, Mandskabet af de faste Corps, samt en Mængde andre Betjente, Maskinmestrene med flere, saa følger deraf, at der, naar der siges, at man indkalder 600 Værnepligtige, ikke deraf kan slutes, at man kun ialt har 600 Mand til Raadighed til Skibenes Besættelse. Seer man dernæst hen til, at det er betænkt, at Reserveoverconstableerne, Kanoncommandeurer og Artillerister, skulle gjøre 2 Mars Togt for at fuldstændiggjøre deres Uddannelse, saa vil det endhyderligere forøge Antallet. Med Hensyn til det sidste Fordrag, som blev hørt her, da angaaer det nærmest Titulaturen. Jeg udtalte igaar, at jeg ikke sætter særlig Priis derpaa. Man kan vistnok tænke sig forskjellige Benævnelser paa de to Classer Capitainer, som det er nødvendigt at have i Marinen; man kan kalde dem Orlogscapitainer og Capitainer, man kan benævne dem Commandeurcapitainer og Capitainer, og man kan kalde den yngste Klasse Corvetcapitainer, kort sagt, det kan modificeres paa forskjellige Maader, og jeg mener, at der vil være Anledning til mellem anden og tredje Behandling at tage denne Gjenstand under Overveielse. Jeg skal derfor anbefale den til den ærede Ordførers Opmærksomhed. Der er dog en Ting, som den ærede Taler